

กฎทอง

ข่าวดี มธ 7:12

“ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด นี่คือธรรมบัญญัติและคำสอนของบรรดาประกาศก”

เมื่อดูพระคัมภีร์ฉบับภาษาอังกฤษซึ่งแปลจากต้นฉบับภาษากรีก ดังเช่น

KJV : Therefore all things whatsoever ye would that men should do to you, do ye even so to them: **for this is the law and the prophets.**

RSV : So whatever you wish that men would do to you, do so to them; **for this is the law and the prophets.**

หากแปลตามต้นฉบับจึงควรเป็นดังนี้ “ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด **นี่คือธรรมบัญญัติและประกาศก**” (ไม่มีคำว่า “คำสอนของบรรดา”)

แปลว่านี่ไม่ใช่คำสอนของบรรดาประกาศก **แต่เป็นคำสอนของพระเยซูเจ้าเอง**

ยิ่งไปกว่านั้นยังเป็น **“คำสอนใหม่สุด ๆ”** อีกด้วย เพราะก่อนหน้าพระองค์ คนอื่นเขาสอนกันดังนี้

ฮิลเลล หนึ่งในรับบีผู้ยิ่งใหญ่ของชาวยิว สอนว่า **“สิ่งใดที่น่าเกลียดสำหรับท่าน จงอย่าทำสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น”**

โตเบียสก็สอนบุตรชายเช่นกันว่า **“อะไรที่ท่านเกลียด จงอย่าทำแก่ผู้ใดเลย”** (ทบท 4:16)

ใน The Letter to Aristeeus บรรดาปัญญาชนชาวยิวตอบกษัตริย์อียิปต์ว่า **“ตามที่พระองค์ไม่ทรงปรารถนาให้สิ่งเลวร้ายมาพบบนพระองค์ แต่ทรงปรารถนามีส่วนร่วมในสิ่งดี ๆ ขอพระองค์ทรงปฏิบัติเช่นเดียวกันกับพสกนิกรของพระองค์ทั้งที่เห็นด้วยและคัดค้านพระองค์”**

รับบีเอลีเอเซอร์ (Eliezer) สอนโกลีเคียของพระเยซูเจ้าว่า **“จงรักขื่อเสียงของเพื่อนบ้านเหมือนของท่านเอง”**

บทสดุดีสอนว่า **“ข้าแต่พระเจ้า ผู้ใดจะอาศัยอยู่ในพลับพลาของพระองค์ ผู้ใดจะอยู่บนภูเขาศักดิ์สิทธิ์ของพระองค์ คือผู้ซึ่งไม่ใช่ลิ้นของตนในการนินทาว่าร้าย ไม่กระทำชั่วต่อเพื่อน และไม่ด่าเพื่อนบ้านของตน”** (สดด 15:3)

ฟีโล (Philo) ชาวยิวผู้ยิ่งใหญ่แห่งเมืองอเล็กซานเดรีย กล่าวว่า **“ความทุกข์ยากใดที่ท่านรังเกียจ จงอย่ากระทำแก่ผู้อื่นอีก”**

อิโสเครเตส (Isocrates) นักพูดชาวกรีกสอนว่า **“จงอย่าปฏิบัติต่อผู้อื่นในสิ่งที่ท่านโกรธเมื่อผู้อื่นปฏิบัติต่อท่าน”**

พวกสโตอิก (Stoics) **“สิ่งที่ท่านไม่ปรารถนาให้ผู้อื่นกระทำแก่ท่าน จงอย่ากระทำแก่ผู้อื่น”**

ขงจื้อสอนว่า “สิ่งใดที่ท่านไม่ต้องการให้ผู้อื่นกระทำแก่ท่าน จงอย่ากระทำสิ่งนั้นแก่ผู้อื่น”
มีบทสวดของศาสนาพุทธที่ใกล้เคียงกับพระเยซูเจ้ามาก

“มนุษย์ทั้งปวงย่อมตัวสั้นต่อหน้าไม้เรียว มนุษย์ทั้งปวงย่อมมกล้วตาย

จงคิดถึงหัวอกผู้อื่น อย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิต หรือเป็นสาเหตุให้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต

มนุษย์ทั้งปวงย่อมตัวสั้นต่อหน้าไม้เรียว มนุษย์ทั้งปวงย่อมรักชีวิต

จงปฏิบัติต่อผู้อื่นแบบเดียวกับที่ท่านอยากได้รับการปฏิบัติ อย่าฆ่าสัตว์ตัดชีวิต
หรือเป็นสาเหตุให้ฆ่าสัตว์ตัดชีวิต”

ความแตกต่างระหว่างคำสอนก่อนหน้าพระเยซูเจ้ากับ “กฎทอง”

คำสอนก่อนหน้าพระเยซูเจ้าเป็นคำสอนเชิงนิเสธ (negative) เกือบทั้งหมด คือ “อย่าทำ” หรือ “ห้ามปฏิบัติ” มีเพียงบางคำสอนที่ “สั่งให้ทำ” แต่ก็เป็นเพียงบางเรื่องเช่น “จงรักชื้อเสียงของเพื่อนบ้านเหมือนของท่านเอง”

คำสอนเชิงนิเสธหาได้มีคุณค่าทางศาสนาแต่ประการใดไม่ เพราะเป็นเพียง “สามัญสำนึก” (common-sense) ที่ทุกคนจำเป็นต้องมีเพื่อจะได้อยู่ร่วมกันอย่างสันติ เช่น สามัญสำนึกที่จะไม่ฆ่าคนซึ่งหากขาดหายไปเราคงถูกคนอื่นฆ่าตายหมด บางคนจึงพูดประชดประชันว่า “เราเป็นหนี้บุญคุณคนที่เราพบเห็น เพราะเขาไม่ฆ่าเรา”

คำสอนหรือหลักการที่ว่า “อย่าทำ” หรือ “ห้ามทำ” จึงไม่ใช่คำสอนหรือหลักการทางศาสนา แต่เป็นเพียงหลักการทางกฎหมาย ซึ่งคนที่ไม่มีศาสนาอยู่ในหัวใจ ก็ต้องปฏิบัติตามความดีอันเกิดจากการ “ไม่กระทำ” จึงยังห่างไกลจากคำสอนของพระเยซูเจ้ายิ่งนัก เพราะ “กฎทอง” ของพระองค์เป็นคำสอนเชิงบวก (positive) ที่เรียกร้องให้เรา “ทำสิ่งที่เราอยากให้คนอื่นทำแก่เราก่อน”

และคนที่จะเริ่ม “ทำดีก่อน” ได้จำเป็นจะต้องเป็น “มนุษย์ใหม่”, มี “ชีวิตใหม่”, มี “หลักการใหม่”, และมี “ทัศนคติใหม่” ต่อผู้อื่น ซึ่งจะเกิดขึ้นได้ก็โดยอาศัย “ความรักของพระเจ้า” ช่วยผลักดันเท่านั้น

กฎหมายอาจห้ามเราขับรถฝ่าไฟแดงหรือขับรถเร็วเกินกำหนดได้ แต่กฎหมายจะบังคับให้เราจอดรถรับคนเดินข้างถนนติดรถไปด้วยไม่ได้

ต้องเป็น “มนุษย์ใหม่” ที่รักพระเยซูเจ้าและมีพระองค์อยู่ในหัวใจเสมอเท่านั้น จึงจะฝ่า “กฎทอง” และจอดรถรับคนอื่นติดรถไปด้วยได้

นอกจากนั้น มนุษย์ใหม่ยังให้อภัยผู้อื่น เพราะเขาเองก็อยากได้รับการอภัย

มนุษย์ใหม่ยังหาทางช่วยเหลือเกื้อกูลผู้อื่น เพราะเขาเองก็อยากได้รับการช่วยเหลือ

มนุษย์ใหม่ยังให้เกียรติยกย่องผู้อื่น เพราะเขาเองก็อยากให้อื่นยกย่อง

มนุษย์ใหม่ยังพยายามเข้าใจผู้อื่น เพราะเขาเองก็อยากให้อื่นเข้าใจเขา

ถ้าเราแต่ละคนเป็น “มนุษย์ใหม่”.....เราจะมี “สังคมใหม่”, “การเมืองใหม่”, และ “โลกใหม่”...

เพราะฉะนั้น “ท่านอยากให้เขาทำกับท่านอย่างไร ก็จงทำกับเขาอย่างนั้นเถิด” จึง
เป็นสุดยอดของจริยธรรม และเป็น “กฎทอง” ของเราอย่างแท้จริง !!!